

Sygn. akt III CSK 79/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A.J.
przeciwko Gminie R. i Powiatowi [...]
o wydanie, zakaz i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 lipca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 25 października 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powoda kosztami procesu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Podał, że istotnym zagadnieniem prawnym „jest wskazanie istnienia możliwości stosowania przez sądy art. 417 k.c. w brzmieniu przed nowelizacją ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1692), tj. przed 1 września 2004 r., mając na względzie to, że powód w toku postępowania powoływał się na zdarzenia, które miały miejsce przed 1 września 2004 r., a które wpływały na prawo własności powoda. Rozważenia wymaga także ustalenie podmiotów odpowiedzialnych za powstałe rozbieżności w ewidencjonowaniu gruntów z parcel gruntowych na działki ewidencyjne powodujące znaczne zmniejszenie się powierzchni działek należących do powoda”.

Badając czy istotnie w sprawie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w postaci istotnego zagadnienia prawnego uwzględnia się przede wszystkim treść tego zagadnienia oraz towarzyszące mu uzasadnienie jurydyczne. Chodzi, bowiem o zagadnienie prawne obejmujące poważną wątpliwość prawną, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie jest potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy.

Zagadnienie, które skarżący sformułował, w części dotyczącej stosowania art. 417 k.c. nie odpowiada oczekiwanym standardom, jest niejasne i nieprecyzyjne, pomija ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym skonstruowanie zagadnienia prawnego następuje przez przedstawienie pytań „do rozstrzygnięcia” to znaczy pytań, których konstrukcja powoduje, że rozstrzygnięcie zagadnienia następuje przez wybór towarzyszącej mu odpowiedzi (por.m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2000 r.,

III CZP 2/00, OSNC z 2000 r. Nr 11, poz. 200). Z kolei, wątpliwość ujęta w części drugiej zapytania skarżącego stanowi oczekiwanie na wskazanie przez Sąd Najwyższy podmiotu biernie legitymowanego w sprawie, co trudno uznać za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu tego przepisu.

Ponadto, uszło uwagi skarżącego, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi samodzielny, odrębny od uzasadnienia podstaw kasacyjnych element konstrukcyjny skargi kasacyjnej. Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w uzasadnieniu zawartym w skardze argumentów, które stanowią uzasadnienie wskazanej przez skarżącego przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a które są uzasadnieniem podstaw tej skargi. Skarżący przeoczył, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i podstawy skargi kasacyjnej to dwie odrębne jej części i inna jest ich funkcja. Na etapie przedsądu Sąd Najwyższy bada tylko wystąpienie przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i tylko na przesłankach z art. 398⁹ § 1 k.p.c. może oprzeć swoją decyzję o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania; stąd rzeczą skarżącego jest należyte, adekwatne do stanu sprawy sformułowanie tej przesłanki i jej jurydyczne uzasadnienie, co w badanej sprawie nie nastąpiło.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Z uwagi na trudną sytuację materialną skarżącego o kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

ał